

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 4.6.2025
COM(2025) 304 final/2
Downgraded on 4.6.2025

2025/0158 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind adoptarea de către Bulgaria a monedei euro la 1 ianuarie 2026

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

La 3 mai 1998, Consiliul a decis că Belgia, Germania, Spania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Portugalia, Austria și Finlanda îndeplineau condițiile necesare pentru a adopta moneda euro la 1 ianuarie 1999. Danemarca și Regatul Unit au folosit clauzele de neparticipare și, prin urmare, nu au fost evaluate de Consiliu. Grecia și Suedia au fost considerate de Consiliu drept state membre care fac obiectul unei derogări.

La 19 iunie 2000, Consiliul a decis că Grecia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro la 1 ianuarie 2001. Țările care au aderat la Uniunea Europeană la 1 mai 2004 (Cehia, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia și Slovacia) au devenit state membre care fac obiectul unei derogări în conformitate cu articolul 4 din Actul de aderare.

La 11 iulie 2006, Consiliul a decis că Slovenia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro la 1 ianuarie 2007.

Bulgaria și România au aderat la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007 și au devenit state membre care fac obiectul unei derogări în conformitate cu articolul 5 din Actul de aderare.

La 10 iulie 2007, Consiliul a decis că Cipru și Malta îndeplineau condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro la 1 ianuarie 2008.

La 8 iulie 2008, Consiliul a decis că Slovacia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro la 1 ianuarie 2009.

La 13 iulie 2010, Consiliul a decis că Estonia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro la 1 ianuarie 2011.

La 9 iulie 2013, Consiliul a decis că Letonia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro la 1 ianuarie 2014.

La 23 iulie 2014, Consiliul a decis că Lituania îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro la 1 ianuarie 2015.

La 12 iulie 2022, Consiliul a decis că Croația îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro la 1 ianuarie 2023.

Articolul 140 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”) prevede că cel puțin la fiecare doi ani sau la solicitarea unui stat membru care face obiectul unei derogări, Comisia și Banca Centrală Europeană (BCE) prezintă Consiliului un raport privind progresele realizate de statele membre care fac obiectul unei derogări în îndeplinirea obligațiilor care le revin în vederea realizării uniunii economice și monetare.

Pe baza propriului raport și a raportului BCE, Comisia trebuie să înainteze Consiliului o propunere de decizie a Consiliului de abrogare a derogării statelor membre care îndeplinesc condițiile necesare, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 140 alineatul (2) din TFUE.

Raportul de convergență al Comisiei și cel al BCE au fost publicate la 4 iunie 2025. Rapoartele examinează dacă legislația internă a Bulgariei, inclusiv statutul băncii centrale naționale, este compatibilă cu articolele 130 și 131 din TFUE și cu Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al BCE.

Rapoartele examinează, de asemenea, dacă a fost atins un grad înalt de convergență sustenabilă, analizând în ce măsură au fost îndeplinite criteriile de convergență, și iau în considerare o serie de alți factori menționați la articolul 140 alineatul (1) ultimul paragraf din TFUE.

În raportul său de convergență, Comisia concluzionează că Bulgaria îndeplinește condițiile pentru adoptarea monedei euro.

În raportul său de convergență, BCE nu a identificat niciun obstacol în calea abrogării derogării privind Bulgaria.

Pe baza raportului său și a raportului BCE, Comisia a adoptat propunerea anexată de decizie a Consiliului de abrogare a derogării pentru Bulgaria, începând cu 1 ianuarie 2026.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Provocările în materie de politică economică cu care se confruntă statele membre sunt discutate în mod regulat la diferite rubrici în cadrul Comitetului economic și financiar (CEF) și al ECOFIN/Eurogrup. Este vorba, printre altele, și despre discuții informale asupra unor chestiuni specifice pregătirii unei eventuale intrări în zona euro (inclusiv asupra politicilor privind cursul de schimb).

Evoluțiile economice din zona euro și din statele membre sunt evaluate prin intermediul diverselor proceduri de coordonare și supraveghere a politicilor economice (în special în temeiul articolului 121 din TFUE), precum și în contextul monitorizării și examinării regulate de către Comisie a evoluției fiecărei țări și a zonei în ansamblul său (prin prognoze, publicații periodice, contribuții la Comitetul economic și financiar și ECOFIN/Eurogrup). În conformitate cu principiul proporționalității și cu practica anterioară, nu a fost efectuată o evaluare oficială a impactului.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Temeiul juridic

Temeiul juridic al prezentei propuneri îl reprezintă articolul 140 alineatul (2) din TFUE, care stabilește procedura pentru luarea unei decizii de către Consiliu cu privire la adoptarea monedei euro și la abrogarea derogării în statele membre în cauză.

Consiliul hotărăște la propunerea Comisiei, după consultarea Parlamentului European, după discutarea în cadrul Consiliului European și după primirea unei recomandări din partea majorității calificate a membrilor săi care reprezintă statele membre a căror monedă este euro.

3.2. Subsidiaritate și proporționalitate

Propunerea intră în sfera competenței exclusive a Uniunii. În consecință, principiul subsidiarității nu se aplică.

Această propunere nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii obiectivului urmărit și, prin urmare, este conformă principiului proporționalității.

3.3. Alegerea instrumentului juridic

În conformitate cu articolul 140 alineatul (2) din TFUE, instrumentul juridic adecvat este o decizie.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI**privind adoptarea de către Bulgaria a monedei euro la 1 ianuarie 2026**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 140 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere raportul Comisiei Europene ⁽¹⁾,

având în vedere raportul Băncii Centrale Europene ⁽²⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽³⁾,

având în vedere dezbaterile Consiliului European,

având în vedere recomandarea membrilor Consiliului care reprezintă statele membre a căror monedă este euro ⁽⁴⁾,

întrucât:

- (1) A treia etapă a uniunii economice și monetare („UEM”) a început la 1 ianuarie 1999. Consiliul, reunit la Bruxelles la 3 mai 1998, la nivel de șefi de stat sau de guvern, a decis că Belgia, Germania, Spania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Austria, Portugalia și Finlanda îndeplineau condițiile necesare pentru adoptarea euro la 1 ianuarie 1999 ⁽⁵⁾.
- (2) Prin Decizia 2000/427/CE ⁽⁶⁾, Consiliul a decis că Grecia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea euro la 1 ianuarie 2001. Prin Decizia 2006/495/CE ⁽⁷⁾, Consiliul a decis că Slovenia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea euro la 1 ianuarie 2007. Prin Deciziile 2007/503/CE ⁽⁸⁾ și 2007/504/CE ⁽⁹⁾, Consiliul a decis că Cipru și Malta îndeplineau condițiile necesare pentru adoptarea euro la 1 ianuarie

⁽¹⁾ Raport din [...] (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Raport din [...] (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Aviz din [...] (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽⁴⁾ JO C [...], [...] [...]

⁽⁵⁾ Decizia 98/317/CE a Consiliului din 3 mai 1998 în conformitate cu articolul 109j alineatul (4) din tratat (JO L 139, 11.5.1998, p. 30).

⁽⁶⁾ Decizia 2000/427/CE a Consiliului din 19 iunie 2000 în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) din tratat, privind adoptarea de către Grecia a monedei unice la 1 ianuarie 2001 (JO L 167, 7.7.2000, p. 19).

⁽⁷⁾ Decizia 2006/495/CE a Consiliului din 11 iulie 2006 în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) din tratat, privind adoptarea de către Slovenia a monedei unice la 1 ianuarie 2007 (JO L 195, 15.7.2006, p. 25).

⁽⁸⁾ Decizia 2007/503/CE a Consiliului din 10 iulie 2007 privind adoptarea de către Cipru a monedei unice la 1 ianuarie 2008, în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) din tratat (JO L 186, 18.7.2007, p. 29).

⁽⁹⁾ Decizia 2007/504/CE a Consiliului din 10 iulie 2007 privind adoptarea de către Malta a monedei unice la 1 ianuarie 2008 în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) din tratat (JO L 186, 18.7.2007, p. 32).

2008. Prin Decizia 2008/608/CE ⁽¹⁰⁾, Consiliul a decis că Slovacia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro. Prin Decizia 2010/416/UE ⁽¹¹⁾, Consiliul a decis că Estonia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro. Prin Decizia 2013/387/UE ⁽¹²⁾, Consiliul a decis că Letonia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro. Prin Decizia 2014/509/UE ⁽¹³⁾, Consiliul a decis că Lituania îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro. Prin Decizia 2022/1211/UE ⁽¹⁴⁾, Consiliul a decis că Croația îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro.

- (3) În conformitate cu punctul 1 din Protocolul nr. 16 privind anumite dispoziții cu privire la Danemarca anexat la Tratatul de instituire a Comunității Europene și cu decizia luată de șefii de stat sau de guvern reuniți la Edinburgh în decembrie 1992, Danemarca a notificat Consiliului că nu va participa la a treia etapă a UEM. Danemarca nu a solicitat inițierea procedurii menționate la articolul 140 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (4) În temeiul Deciziei 98/317/CE, Suedia este un stat membru care face obiectul unei derogări în sensul articolului 139 alineatul (1) din TFUE. În conformitate cu articolul 4 din Actul de aderare din 2003 ⁽¹⁵⁾, Cehia, Ungaria și Polonia sunt state membre care fac obiectul unei derogări în sensul articolului 139 alineatul (1) din TFUE. În conformitate cu articolul 5 din Actul de aderare din 2005 ⁽¹⁶⁾, Bulgaria și România sunt state membre care fac obiectul unei derogări în sensul articolului 139 alineatul (1) din TFUE.
- (5) Banca Centrală Europeană („BCE”) a fost înființată la 1 iulie 1998. Sistemul monetar european a fost înlocuit cu un mecanism al cursului de schimb, a cărui instituire a fost convenită prin Rezoluția Consiliului European privind înființarea unui mecanism al cursului de schimb în a treia etapă a uniunii economice și monetare, din 16 iunie 1997 ⁽¹⁷⁾. Procedurile aferente mecanismului cursului de schimb din a treia etapă a uniunii economice și monetare (ERM II) au fost stabilite prin Acordul din 16 martie 2006 dintre BCE și băncile centrale naționale ale statelor membre din afara zonei euro de stabilire a procedurilor de funcționare ale mecanismului cursului de schimb în etapa a treia a uniunii economice și monetare ⁽¹⁸⁾.
- (6) Articolul 140 alineatul (2) din TFUE stabilește procedurile de abrogare a derogărilor de care beneficiază statele membre în cauză. Cel puțin o dată la fiecare doi ani sau la cererea unui stat membru care face obiectul unei derogări, Comisia și BCE trebuie să

⁽¹⁰⁾ Decizia 2008/608/CE a Consiliului din 8 iulie 2008 în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) din tratat, privind adoptarea de către Slovacia a monedei unice la 1 ianuarie 2009 (JO L 195, 24.7.2008, p. 24).

⁽¹¹⁾ Decizia 2010/416/UE a Consiliului din 13 iulie 2010 în temeiul articolului 140 alineatul (2) din tratat privind adoptarea de către Estonia a monedei euro la 1 ianuarie 2011 (JO L 196, 28.7.2010, p. 24).

⁽¹²⁾ Decizia 2013/387/UE a Consiliului din 9 iulie 2013 privind adoptarea de către Letonia a monedei euro la 1 ianuarie 2014 (JO L 195, 18.7.2013, p. 24).

⁽¹³⁾ Decizia 2014/509/UE a Consiliului din 23 iulie 2014 privind adoptarea de către Lituania a monedei euro la 1 ianuarie 2015 (JO L 228, 31.7.2014, p. 29).

⁽¹⁴⁾ Decizia 2022/1211/UE a Consiliului din 12 iulie 2022 privind adoptarea de către Croația a monedei euro la 1 ianuarie 2023 (JO L 187, 14.7.2022, p. 31).

⁽¹⁵⁾ JO L 236, 23.9.2003, p. 33.

⁽¹⁶⁾ JO L 157, 21.6.2005, p. 203.

⁽¹⁷⁾ JO C 236, 2.8.1997, p. 5.

⁽¹⁸⁾ JO C 73, 25.3.2006, p. 21.

prezintă un raport Consiliului, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 140 alineatul (1) din TFUE.

- (7) Legislația națională a statelor membre, inclusiv statutele băncilor centrale naționale, trebuie să fie adaptată în mod corespunzător pentru a asigura compatibilitatea cu articolele 130 și 131 din TFUE și cu Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene („Statutul SEBC și al BCE”). Raportul Comisiei și cel al BCE prezintă o evaluare detaliată a compatibilității legislației din Bulgaria cu articolele 130 și 131 din TFUE și cu Statutul SEBC și al BCE.
- (8) În conformitate cu articolul 1 din Protocolul nr. 13 privind criteriile de convergență anexat la TFUE, criteriul stabilității prețurilor menționat la articolul 140 alineatul (1) prima liniuță din TFUE înseamnă că un stat membru are o stabilitate a prețurilor sustenabilă și o rată medie a inflației, măsurată în cursul unei perioade de un an înainte de examinare, care nu depășește cu mai mult de 1,5 puncte procentuale rata inflației a cel mult trei state membre cu cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor. În sensul criteriului stabilității prețurilor, inflația se măsoară prin indicii armonizați ai prețurilor de consum (IAPC) definiți în Regulamentul (UE) 2016/792 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁹⁾. Pentru a evalua criteriul stabilității prețurilor, inflația dintr-un stat membru se măsoară prin intermediul variației procentuale a mediei aritmetice a 12 indici lunari în raport cu media aritmetică a celor 12 indici lunari înregistrați în perioada precedentă. În raportul Comisiei și în cel al BCE s-a folosit ca valoare de referință media aritmetică simplă a ratelor inflației înregistrate în cele trei state membre cu cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor, plus 1,5 puncte procentuale. În perioada de un an care s-a încheiat în aprilie 2025, valoarea de referință a inflației a fost calculată la 2,8 %, Irlanda, Finlanda și Italia fiind cele trei state membre cu cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor, cu rate ale inflației de 1,2 %, 1,3 %, respectiv 1,4 %.
- (9) În conformitate cu articolul 2 din Protocolul nr. 13, criteriul situației finanțelor publice menționat la articolul 140 alineatul (1) a doua liniuță din TFUE impune ca, la momentul examinării, statul membru în cauză să nu facă obiectul unei decizii a Consiliului în temeiul articolului 126 alineatul (6) din TFUE privind existența unui deficit excesiv.
- (10) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 13, criteriul participării la mecanismul cursului de schimb al Sistemului monetar european menționat la articolul 140 alineatul (1) a treia liniuță din TFUE impune ca un stat membru să fi respectat marjele normale de fluctuație prevăzute pentru mecanismul cursului de schimb (ERM) al Sistemului monetar european, fără să cunoască tensiuni grave, cel puțin pe parcursul ultimilor doi ani dinaintea examinării. În mod concret, statul membru trebuie să nu fi depreciat, din proprie inițiativă, cursul central bilateral al propriei monede în raport cu euro în decursul aceleiași perioade. De la 1 ianuarie 1999, ERM II asigură cadrul de evaluare a îndeplinirii criteriului cursului de schimb. Pentru a evalua îndeplinirea acestui criteriu în cadrul rapoartelor lor, Comisia și BCE au examinat perioada de doi ani care s-a încheiat la 19 mai 2025.
- (11) În conformitate cu articolul 4 din Protocolul nr. 13, criteriul convergenței ratelor dobânzilor menționat la articolul 140 alineatul (1) a patra liniuță din TFUE înseamnă

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (UE) 2016/792 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind indicii armonizați ai prețurilor de consum și indicele prețului locuințelor, și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2494/95 al Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 11).

că, în cursul unei perioade de un an înaintea examinării, un stat membru a avut o rată a dobânzii nominală medie pe termen lung care nu a depășit-o cu mai mult de două puncte procentuale pe cea a cel mult trei state membre care au înregistrat cele mai bune rezultate în domeniul stabilității prețurilor. Criteriul utilizat pentru a evalua convergența ratelor dobânzii a fost reprezentat de ratele dobânzilor comparabile pentru obligațiunile de stat de referință pe 10 ani. Pentru a evalua îndeplinirea criteriului privind rata dobânzii, în raportul Comisiei și în cel al BCE a fost considerată ca valoare de referință valoarea calculată ca medie aritmetică simplă a ratelor dobânzii nominale pe termen lung înregistrate în trei state membre care au cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor, plus două puncte procentuale. Valoarea de referință se bazează pe ratele dobânzii pe termen lung din Irlanda (2,8 %), Finlanda (2,9 %) și Italia (3,7 %), iar în perioada de 12 luni care s-a încheiat în aprilie 2025, aceasta a fost de 5,1 %.

- (12) În conformitate cu articolul 5 din Protocolul nr. 13, datele utilizate pentru evaluarea îndeplinirii criteriilor de convergență au fost furnizate de Comisie. Datele bugetare au fost comunicate de Comisie pe baza raportărilor făcute de statele membre până la 1 aprilie 2025, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 479/2009 al Consiliului ⁽²⁰⁾.
- (13) Pe baza rapoartelor prezentate de Comisie și de BCE cu privire la progresele înregistrate de Bulgaria în îndeplinirea obligațiilor sale privind realizarea uniunii economice și monetare, se concluzionează că, în Bulgaria, legislația națională, inclusiv statutul băncii centrale naționale, este compatibilă cu articolele 130 și 131 din TFUE și cu Statutul SEBC și al BCE.
- (14) Pe baza rapoartelor prezentate de Comisie și de BCE cu privire la progresele înregistrate de Bulgaria în îndeplinirea obligațiilor sale privind realizarea uniunii economice și monetare, se concluzionează că, în ceea ce privește îndeplinirea de către Bulgaria a criteriilor de convergență menționate la cele patru linii de la articolul 140 alineatul (1) din TFUE: rata medie a inflației din Bulgaria în perioada de 12 luni care s-a încheiat în aprilie 2025 a fost de 2,7 %, situându-se așadar sub valoarea de referință, iar o examinare a unei game largi de indicatori nu a identificat motive de îngrijorare în ceea ce privește sustenabilitatea stabilității prețurilor; Bulgaria nu face obiectul unei decizii a Consiliului privind existența unui deficit excesiv; Bulgaria participă la ERM II din 10 iulie 2020 și, pe parcursul celor doi ani care au precedat evaluarea, cursul de schimb al leva (BGN) nu a fost supus unor tensiuni grave, iar Bulgaria nu a devalorizat cursul central bilateral al BGN în raport cu euro din proprie inițiativă. În fine, în perioada de 12 luni care s-a încheiat în aprilie 2025, rata dobânzii pe termen lung din Bulgaria a fost, în medie, de 3,9 %, situându-se așadar cu mult sub valoarea de referință.
- (15) Având în vedere evaluarea privind compatibilitatea legislației și îndeplinirea criteriilor de convergență, precum și evaluarea altor factori, Bulgaria îndeplinește condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro,

⁽²⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 479/2009 al Consiliului din 25 mai 2009 privind aplicarea Protocolului privind procedura aplicabilă deficitelor excesive anexat la Tratatul de instituire a Comunității Europene (JO L 145, 10.6.2009, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Bulgaria îndeplinește condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro. Derogarea menționată la articolul 5 din Actul de aderare din 2005 se abrogă de la 1 ianuarie 2026.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*